

USAF szuka następców UH-1

#Lotnictwo wojskowe 2 stycznia 2010

Pierwsze UH-1, jeszcze w wersji F, trafiły do amerykańskich wojsk lotniczych w 1967. Za

USAF wykorzystują 62 śmigłowce UH-1N Iroquis oraz dwie maszyny w wersji VIP. Stacjonują w bazach atomowych w Montanie, Północnej Dakocie i Wyoming. Dodatkowa eskadra, z bazy Andrews, przewozi wysokich rangą oficerów i urzędników wojskowych w rejonie Waszyngtonu.

Wiek tych maszyn zaczyna przekraczać już 30 lat i zdecydowano o ich stopniowej wymianie na nowe śmigłowce. Przedstawiciele wojsk lotniczych poinformowali, że przetarg w tej sprawie powinien zostać zakończony w roku finansowym 2012 tak, by pierwszych 6 egz. dostarczono do jednostek w 2015. Data ta powinna jednocześnie wyznaczać osiągnięcie wstępnej gotowości operacyjnej. Do końca 2017 producent powinien dostarczyć 10 kolejnych śmigłowców.

Łącznie USAF zamierza zakupić 93 maszyny, w programie, określonym jako Common Vertical Lift Support Platform (CVLSP). Nowe śmigłowce muszą przewozić przynajmniej 9 pasażerów lub 1,5 t towarów, osiągać prędkość przynajmniej 250 km/h i długotrwałość lotu 3 h przy prędkości ekonomicznej. Wymogiem będzie, by oferta dotyczyła konstrukcji produkowanych i sprawdzonych już w służbie cywilnej lub państwowej.

Przyszły producent będzie jednak musiał znacznie doposażyć i zmodernizować seryjne maszyny. Wymogiem USAF będzie bowiem opancerzenie kluczowych elementów kadłuba, by wytrzymały ostrzał z karabinków automatycznych kalibru 7,62 mm. Śmigłowce otrzymają również uzbrojenie, by ich załogi były w stanie samodzielnie unieszkodliwiać małe grupy piechoty. Piloci powinni również dysponować sensorami elektro-optycznymi oraz kamerami, pracującymi w podczerwieni, jak również systemami łączności klasycznej i satelitarnej. Kokpit musi być przystosowany do wykorzystywania przez załogę gogli noktowizyjnych.

Proces zastępowania UH-1 został zapoczątkowany kilka lat temu. Lotnictwo US Marine Corps zdecydowało się na odmłodzoną wersję UH-1Y (zobacz: [UH-1Y gotowy do działań](#)), lotnictwo US Army, na wywodzący się z niemieckiego EC-145 UH-72A Lakota i rodzime UH-60 Black Hawk (zobacz: [Wycofanie UH-1 Gwardii Narodowej](#)).

USAF wykorzystują 62 śmigłowce UH-1N Iroquis oraz dwie maszyny w wersji VIP. Stacjonują w bazach atomowych w Montanie, Północnej Dakocie i Wyoming. Dodatkowa eskadra, z bazy Andrews, przewozi wysokich rangą oficerów i urzędników wojskowych w rejonie Waszyngtonu.

Wiek tych maszyn zaczyna przekraczać już 30 lat i zdecydowano o ich stopniowej wymianie na nowe śmigłowce. Przedstawiciele wojsk lotniczych poinformowali, że przetarg w tej sprawie powinien zostać zakończony w roku finansowym 2012 tak, by pierwszych 6 egz. dostarczono do jednostek w 2015. Data ta powinna jednocześnie wyznaczać osiągnięcie wstępnej gotowości operacyjnej. Do końca 2017 producent powinien dostarczyć 10 kolejnych śmigłowców.

Łącznie USAF zamierza zakupić 93 maszyny, w programie, określonym jako Common Vertical Lift Support Platform (CVLSP). Nowe śmigłowce muszą przewozić przynajmniej 9 pasażerów lub 1,5 t towarów, osiągać prędkość przynajmniej 250 km/h i długotrwałość lotu 3 h przy prędkości ekonomicznej. Wymogiem będzie, by oferta dotyczyła konstrukcji produkowanych i sprawdzonych już w służbie cywilnej lub państwowej.

Przyszły producent będzie jednak musiał znacznie doposażyć i zmodernizować seryjne maszyny. Wymogiem USAF będzie bowiem opancerzenie kluczowych elementów kadłuba, by wytrzymały ostrzał z karabinków automatycznych kalibru 7,62 mm. Śmigłowce otrzymają również uzbrojenie, by ich załogi były w stanie samodzielnie unieszkodliwiać małe grupy piechoty. Piloci powinni również dysponować sensorami elektro-optycznymi oraz kamerami, pracującymi w podczerwieni, jak również systemami łączności klasycznej i satelitarnej. Kokpit musi być przystosowany do wykorzystywania przez załogę gogli noktowizyjnych.

Proces zastępowania UH-1 został zapoczątkowany kilka lat temu. Lotnictwo US Marine Corps zdecydowało się na odmłodzoną wersję UH-1Y (zobacz: [UH-1Y gotowy do działań](#)), lotnictwo US Army, na wywodzący się z niemieckiego EC-145 UH-72A Lakota i rodzime UH-60 Black Hawk (zobacz: [Wycofanie UH-1 Gwardii Narodowej](#)).

Powiązane wiadomości

[USAF szuka następców UH-1 \(2010-01-02\)](#)

[UH-1Y gotowy do działań \(2008-08-18\)](#)

[Wycofanie UH-1 Gwardii Narodowej \(2009-10-12\)](#)